

รายงานการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง" นี้ ผู้เขียนจำเป็นต้องหาการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่เคยทำกันมาแล้ว และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับเด็ก มาเป็นเครื่องประกอบบ้าง ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

เมื่อปี พ.ศ. 2502 ลาวัญย์ สงสกุล¹ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข" โดยผู้เขียนมีความต้องการทราบสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข การหาทางออกและการแก้ปัญหาของเด็กวัยรุ่น พร้อมทั้งให้คำแนะนำและวิธีแก้ไข และป้องกัน

การศึกษาเรื่องนี้ใช้วิธีการออกแบบสอบถาม แล้วเก็บข้อมูลมาทำการวิจัย โดยศึกษากับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 - 6 จำนวน 620 คน ทั้งหมดเป็นนักเรียนชาย โรงเรียนของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ผู้ศึกษาได้ตั้งปัญหาเป็นหมวดใหญ่ ๆ 12 หมวด ดังนี้ คือ

1. เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว
2. ปัญหาส่วนตัว
3. ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยหรือสิ่งแวดล้อม
4. ปัญหาการเงิน
5. ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน

---

¹ ลาวัญย์ สงสกุล, การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, 2502.

6. ปัญหาการคบเพื่อนเพศเดียวกัน
7. ปัญหาเรื่องสุขภาพ
8. ปัญหาการใช้เวลาว่าง
9. ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ
10. ปัญหาการเลือกอาชีพและการเรียนต่อ

สรุปผลการวิจัย ปัญหาที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นทั้งหลายไม่สบายใจที่สุด คือปัญหาการเรียน เนื่องจากเรียนวิชาบางอย่างไม่เข้าใจ โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

รองลงมาคือปัญหาการเงิน ปัญหาการเลือกอาชีพหรือเรียนต่อ ปัญหาที่อยู่อาศัย หรือสิ่งแวดล้อม และปัญหาสุขภาพ ตามลำดับ

ปัญหาส่วนตัวนั้น วัยรุ่นต้องการอิสรภาพ ต้องการเป็นตัวของตัวเอง อยากจะทำอะไร ๆ ได้โดยบิดามารดาไม่กีดกันจนเกินไป นอกจากนั้นนักเรียนยังเป็นกังวลในบุคลิกภาพของตนเองว่าจะเป็นที่ไม่ชอบของผู้อื่น

ปี พ.ศ. 2503 ประสิทธิ์ ชุมพร เกรียงไกร² ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อไป

การศึกษาค้นคว้าเป็นแบบ Emperical Study โดยอาศัยการออกแบบสอบถามแก่นักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนคร 12 โรงเรียน

สรุปผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างเพื่อการดูและฟังนั้น นักเรียนอาชีวะ ทั้งชายและหญิง เลือกเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การใช้เวลาว่างเพื่อการสมาคมกับ

² ประสิทธิ์ ชุมพร เกรียงไกร, การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนอาชีวศึกษา, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, 2503.

เพื่อน ๆ การใช้เวลาว่างเพื่อหาความรู้ เช่น อ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ การใช้เวลาว่างเพื่อการให้บริการ การใช้เวลาว่างเพื่อการเล่นกีฬา การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการสะสม การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการทำสวนครัว เลี้ยงสัตว์ การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับงานหัตถกรรม การใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการประดิษฐ์เศษวัสดุ และการใช้เวลาว่างเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2503 จ्ञานรรจ สุธธาพนธ์³ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาความเจริญงอกงามทางร่างกายของเด็ก และศึกษาพฤติกรรมของเด็กทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน ตลอดจนศึกษาทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวทางด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์ทางด้านสังคมระหว่างหมุ่่นักเรียนในวัยเดียวกัน

การศึกษานี้ ทำเป็นแบบโครงการแก่เด็กชั้นประถมปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน

สรุปผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนดีและเรียนดีปานกลาง ส่วนมากมักจะมีพัฒนาการทางร่างกายอย่างเหมาะสมกับวัย นอกจากนี้เด็กที่เรียนดียังเป็นผู้ที่มีความประพฤดีเรียบร้อย ไม่มีปัญหาในเรื่องการปรับตัว เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ในชั้น มีบุคลิกภาพที่ดี เช่น มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความสนใจในการเรียนดีทุกวิชา มีสัมฤทธิผลดีในการเรียนทุกวิชา เด็กที่เรียนดีรองลงมาหรือปานกลาง ก็มีพฤติกรรมเหล่านั้นด้นน้อยลงมาตามส่วน ผู้ที่ทำการศึกษาสรุ่พบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาในการปรับตัว มีพัฒนาการทางสังคมดีแล้วนั้น จะมีอิทธิพลหรือช่วยเกื้อกูลในด้านความสัมพันธ์ในด้านการเรียนของเด็กอื่น ๆ ที่ขึ้นควย ส่วนเด็กที่มีปัญหาทางด้านการปรับตัว มักจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต สำหรับเด็กนักเรียนที่เรียนอ่อน มักจะ

---

³ จ्ञานรรจ สุธธาพนธ์, การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, 2503.

มีพัฒนาการทางด้านร่างกายค่อนข้างรวดเร็ว ความประพฤติทั่วไปไม่สู้จะเรียบร้อยนัก มีพฤติกรรมที่เพื่อน ๆ ไม่ค่อยยอมรับ เช่น ก้าวร้าวเพื่อน ในด้านความสนใจในการเรียนก็มีน้อย เด็กที่เรียนอ่อนนี้ เป็นผู้ที่มีปัญหาหลายด้าน เช่น ในด้านการปรับตัว ความสนใจในการเรียน ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ตลอดจนลักษณะพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงปรารถนา

ในปี พ.ศ. 2504 กาญจนา คุมมานนท์⁴ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเด็กในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล โดยการตั้งสมมุติฐานว่า พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกนั้นจะต้องมีสาเหตุ เด็กทุกคนไม่จำเป็นจะต้องมีพฤติกรรมเหมือนกัน หรือการที่เด็กแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกันนั้น ก็ไม่จำเป็นจะต้องเกิดจากสาเหตุอันเดียวกัน

พฤติกรรมทั่ว ๆ ไป ใช้วิธีการสังเกตต่างสถานที่ ต่างสภาพการณ์ และต่างเวลา แล้วทำบันทึกพฤติกรรมอย่างย่อไว้ในห้องเรียน ใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมเป็นหมวดหมู่

ในการศึกษาพัฒนาการทางด้านร่างกาย ใช้เครื่องมือบางอย่างช่วยในการศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง แล้วเก็บข้อมูลเดือนละครั้ง เป็นเวลา 8 เดือน

ในการศึกษาคั้งนี้ได้ทำการศึกษากับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 คน โดยการใช้นักเรียนที่เรียนดีจำนวน 1 คู่ คือ ชาย 1 คน หญิง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 คู่ และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คู่

สรุปผลของการศึกษาพฤติกรรมเห็นว่า เด็กแต่ละคนก็มีแบบแผนเป็นของตนเอง โดยเฉพาะ เช่น เด็กบางคนก็แสดงพฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น บางคนก็มีพฤติกรรมก้าวร้าวเพื่อน เป็นต้น ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ตัวแทนนักเรียนในระดับอ่อนมีพฤติกรรมที่มักจะแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง และต้องการคำชมเชยในกรณีที่เขาทำอะไรสักอย่างใดสำเร็จ เด็กชายตัวแทนนักเรียนในระดับปานกลางบางคนมักแสดงพฤติกรรมที่เลียนแบบผู้ใหญ่ที่เขา

⁴ กาญจนา คุมมานนท์, การศึกษาเด็กในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, 2504.

เคยพบเห็นมา หรือได้รับการบอกเล่ามา บางคนมักชอบแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนเสมอ ส่วนตัวแทนนักเรียนในระดับอนันท์ทั้งชายและหญิง เพื่อน ๆ เห็นว่าชอบแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดี และกระเทือนต่อสวัสดิการของผู้อื่น เช่น มีมรรยาทไม่ดี ชอบพูดและหัวเราะเสียงดัง เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2505 จิตรา บุณยวินิจ⁵ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเด็กในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" การศึกษานี้เป็นการศึกษาเด็กในระยะยาว ผู้เขียนตั้งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กไว้ดังนี้ คือ

1. การประเมินความประพฤติของเด็กนั้น ไข้ประเมินโดยตัวของเด็กเอง อาจารย์ และผู้ปกครอง
2. เกี่ยวกับความสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางสังคมของเด็กนักเรียน

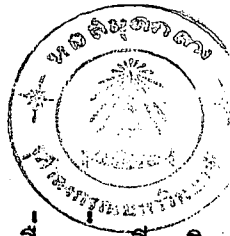
การศึกษานี้ใช้เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 คน นักเรียนชายและหญิงจำนวนเท่ากัน โดยแบ่งเด็กเป็นคู่ ๆ นักเรียนที่เรียนดีและเรียนอ่อนอย่างละ 1 คู่ นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 คู่

ผลจากการศึกษาในวัตถุประสงค์ขอแรกพอจะสรุปได้ว่า เด็กบางคนต้องการแก้ไขเรื่องการเล่นมากเกินไป และการกลับบ้านให้ตรงตามเวลา เด็กบางคนสนใจในการกีฬามากเกินไป

ในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 นั้น ผู้ศึกษาใช้กลวิธีแบบ "สังคมมิติ" และความเห็นของอาจารย์ประจำชั้น ได้ผลว่า การเลือกเพื่อนของนักเรียนมักจะเลือกเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ แต่มีได้แยกกันโดยเด็ดขาดทั้งสองเพศ ยังมีความสัมพันธ์และเลือกกันบ้าง เด็กคนใดมีความประพฤติดี สุภาพเรียบร้อย ไม่รังแกเพื่อน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จะได้รับเลือกจากเพื่อน ๆ เสมอ ในทุกสภาพการ มีข้อที่น่าคิดว่า นักเรียน

---

⁵ จิตรา บุณยวินิจ, การศึกษาเด็กในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, 2505.

ชายที่เรียนเก่งบางคนได้รับเลือกจากเพื่อนว่า มีพฤติกรรมที่ไม่ดี ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนนั้น บางคนมีพฤติกรรมที่แสดงความไม่ตั้งใจในการเรียน ส่วนพฤติกรรมคนอื่นคือพอสมควร

ในปี พ.ศ. 2506 นางเจลิยว สุมาวงศ์⁶ ได้บรรยายเรื่อง "ปัญหาวัยรุ่นในประเทศไทย" ที่กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิจัยไว้แล้วนั้น โดยทางกระทรวงศึกษาธิการมีวัตถุประสงค์ต้องการจะทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เยาวชนเผชิญอยู่ สาเหตุต่าง ๆ เมื่อเยาวชนได้เผชิญกับปัญหาแล้วหาทางออกอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย คือ ศึกษาจากเยาวชนที่มาจากต่างจังหวัด และเข้ามาศึกษาอยู่ในพระนครทั้งหมด โดยศึกษากับเด็กอายุ 14 - 20 ปี รวมทั้งเด็กที่อยู่ในพระนครในวัยเดียวกันนี้ด้วย

การศึกษานั้น ทำเป็นชั้น ๆ โดยการใช้แบบสอบถาม คือ แบบ ว.ย. 1, ว.ย. 2 และ ว.ย. 3 ตามลำดับ แล้วเก็บข้อมูลนี้มาทำการวิจัย ผลของการวิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้คือ

ในเรื่องปัญหาทางครอบครัว เด็กส่วนมากมักไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่จากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ในเรื่องเที่ยวเตร่ ผู้ปกครองจู้จี้เกินไป เป็นต้น

ปัญหาทางบุคลิกภาพก็มี เช่น ขี้อาย ประหม่าเวลาเข้าสังคม ลังเลใจในการตัดสินใจ รู้สึกตัวว่ามีสติปัญญาค่อนกว่าผู้อื่น

ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศก็มี เช่น ไม่อยากสนทนากับเพื่อนต่างเพศที่มีนิสัยไม่เรียบร้อย

ปัญหาการเรียนนั้น เด็กส่วนมากตอบว่าเรียนแต่ทฤษฎี ไม่มีเวลาเรียนพอ เป็นต้น

002350

---

⁶ นางเจลิยว สุมาวงศ์, ปัญหาวัยรุ่นในประเทศไทย, คำบรรยาย วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2506, เวลา 9.00 - 12.00 น.

ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย เช่น ไม่ได้รับอิสระ ถูกบีบบังคับ ขาดการเอาใจใส่ดูแล ถูกใช้งานมาก

ในปี พ.ศ. 2509 มีรายงานการวิจัยเรื่อง "สาเหตุแห่งความผิดปกติทางลักษณะ ในคดีเด็กและเยาวชน" ของสภาวิจัยแห่งชาติ⁷ โดยได้ทำการศึกษาเด็กและเยาวชนที่ถูก จับในข้อหากระทำความผิด 4 ประเภท ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2506-2507 จำนวน 382 คน ทั้งชายและหญิง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะค้นหาสาเหตุที่ทำให้เด็ก มีคดีทั้ง 4 ประเภทนั้น มีจำนวนสูง พร้อมกับเสนอแนะวิธีป้องกัน และแก้ไขที่เหมาะสม

วิธีการศึกษาคือ ใ้ครอบครัวเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเด็ก อาทิเช่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าหน้าที่จากกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น เพื่อไปสัมภาษณ์เด็กเหล่านั้นตามแบบสอบถามที่เตรียมไว้ แล้วเก็บ ข้อมูลที่ได้มาทำการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความผิดเกี่ยวแกทางเพศ และอาชญากรรม ปี พ.ศ. 2507 มีสถิติสูงกว่าปี พ.ศ. 2499 อย่างน่าสังเกต อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ สิ่งแวดล้อมที่ชวนให้เด็กและเยาวชนใช้ชีวิตเหลวแหลกมากขึ้น มีเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่ นักเรียน เป็นผู้ว่างงานถึงร้อยละ 53.66 เด็กจบชั้นประถมปีที่ 4 แล้ว ไม่ได้เรียนต่อกันี่ชีวิตเที่ยวเตร่ไปวันหนึ่ง ๆ ก็มีอีกมาก บ้านที่ไม่เป็นสุขโดยแตกแยกทางสภาพครอบครัว มีถึงร้อยละ 51.05 นอกจากนี้ยังมีเด็กและเยาวชนชอบไปมั่วสุมกันในที่อันไม่สมควร

ผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะวิธีป้องกัน และแก้ไขไว้ด้วยหลายประการ ที่สำคัญ ๆ เช่น หางานให้เด็กและเยาวชนที่มีนักเรียนทำมากขึ้น เพิ่มจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อช่วยแก้ไขเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น จัดสถานที่เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้มาเพื่อ

---

⁷ สภาวิจัยแห่งชาติ, รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดปกติทางลักษณะ ในคดีเด็กและเยาวชน, 2509.

ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น สวนสนุก ศูนย์เยาวชน เป็นต้น ลดสิ่งแวดล้อมที่เป็น
ภัยแก่เด็กและเยาวชนในทางกายภาพ และอาชญากรรมให้เหลือน้อยลง.
